

Minister var forsaavidt velvillig stemt for den bornholmste Side af Sagen, som han udtalte, at han maatte forbeholde sig sin Frihed paa dette Punkt. Det var altsaa ikke nogen absolut Nødstand; men den høitærede Minister forbeholdt sig sin Frihed, fordi, sagde han, det vilde bero paa, hvorvidt der i det Hele taget maatte være nogen Trang til Anlæg af en saadan Havn ved den bornholmste Kyst. Med Hensyn hertil finder jeg mig foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg tror nemlig ligesom flere Andre, at der er Trang til en saadan Havn, idet der af de stedlige Havne ved Kjøbstæderne, som forøvrigt i de senere Aar ere blevene godt ophjulsne og istandsatte ved Hjælp af Tilskud og navnlig ved billige og fordelagtige Laan fra Statskassen, ikke er nogen; der er stiftet til at fyldestgjøre Formaalet for en Nødhavn. Jeg vil dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Par Hovedpunkter og da navnlig først og fremmest paa dette, at paa Grund af de stedlige Forhold, navnlig paa Grund af, at man kan faae Materialet til Havnebygninger meget billig, idet det er tilstede, hvor der skal bygges, og tilbels ogsaa paa Grund af, at Arbejds-lønnen er lille, vil man kunne faae en saadan Havn opført ovre ved Bornholm for en forholdsvis meget billig Beføstning. Der er Folk, som jeg har Grund til at tiltro nogen Sagkundskab, der have udtalt for mig, og jeg tror ogsaa offentlig, saavidt jeg erindrer, i en Afhandling i „Berlingske Tidende“ for nogen Tid siden, at en saadan Havn paa Østkysten af Den vil kunne tilveiebringes for en Sum af mellem 4 og 500,000 Kr. Naar man derhos tager i Betragtning, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Juel) allerede har fremhævet, at Farvandet omkring Bornholm aarlig besaeres af omtrent 100,000 Stibe, og at det er en Kjendsgjerning, at der ved Den foresfalder mange Strandinger og megen Havari, er der Grund til at antage, at en saadan Havn maatte kunne forrente sig. Der er endog saa dem, der ville paastaa — men det beror jo nu paa en foreløbig Skønserregning — at en saadan Havn vilde kunne give Statskassen et Overskud. Det kan gjerne være, at der er noget overdrevent i denne Paastand, men der er dog dem, der ville hævde den, og naar man tager alle disse Forhold i Betragtning, og at der for Diebliffet kun er Tale om at bevilge en Sum til Undersøgelse af de stedlige Forhold, saa finder jeg deri en efter min Mening velbegrundet Opfordring til at anmode den høitærede Minister om at tage det under nærmere Overveelse, og da ogsaa det Spørgsmaal, som den høitærede Minister selv fremhævede, hvorvidt der i det Hele taget er Trang til en saadan Havn. Med Hensyn til Stedet, hvor den skulde anlægges, da er der stift Antydninger af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Jeg skal ikke gaa videre ind herpaa, saa meget mere som det maa erkjendes, at det vistnok vil

være ønskelst at udtale noget Omstet i den Retning, da det jo alligevel i ethvert Tilfælde, hvis en saadan Undersøgelse overhovedet kommer istand, vil komme til at bero paa, om Regjeringens sagkyndige Mand, der blive udsendte for at gjøre dette Arbejde, finde, at dette eller hint Sted er heldigst. Det er derfor kun for i al Almindelighed at fremsætte Omstet om, at en saadan Undersøgelse maatte komme tilstede, at jeg har tilladt mig at udtale disse saa Ord.

Formanden (Rrabbe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er den næste indtegnede Laler, men da jeg ikke ser det ærede Medlem tilstede, giver jeg Ordet til den Følgende i Rækken. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) har Ordet.

Zauber: Jeg frasalder Ordet, da den høitærede Minister ikke er tilstede.

Formanden (Rrabbe): Den næste indtegnede Laler er det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Juel). Jeg ser imidlertid ikke det ærede Medlem tilstede i Diebliffet og kan altsaa ikke give ham Ordet. Maa jeg spørge, om ellers Noget vil udtale sig? (Juel kommer tilstede.) Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Juel: Jeg vilde have henvendt et Par Ord til den høitærede Indenrigsminister, men da jeg ser, at han ikke er tilstede, vil jeg gjemme det til en anden Gang. Det, som jeg nærmest har taget Ordet for, var, fordi jeg efter de salbne Udtalelser, navnlig fra den høitærede Ministers Side, ønskede at tage det af mig stillede Forslag tilbage om Anlægget af en Holdeplads ved Bogterhuset Nr. 9 paa Vendsysselbanen. Jeg skal tillade mig nærmere at begrunde, hvorfor jeg vil tage det tilbage. Det er nemlig blevet mig klart under Forhandlingerne, at den høitærede Minister i og for sig ikke synes at have Noget imod, at den foreslaaede Foranstaltning træffes. De af den høitærede Minister ansførte Grunde derimod vare i og for sig ikke vægtige, og den høitærede Minister vilde endog saa gaa ind paa at anlægge et Billetkontor paa det paagjældende Sted, hvori jeg ser en Erkjendelse af, at der er en Trang tilstede hos Befolkningen til at komme i Forbindelse med Banen, og at dette anerkjendes af Autoriteterne. At Sagen ikke skulde komme for Rigsdagen igjen, kan jeg næsten ikke tænke; jeg ved ellers ikke, hvorledes den skulde blive gennemført. Jeg vil imidlertid antage, at der fra Beboernes Side vil blive stillet Andragende om, at Sagen maatte blive bragt for Rigsdagen enten gennem Andragendeudvalget eller gennem Finantsudvalget eller gennem den høitærede Minister. Sagen er ikke saa interesseløs, som den høitærede Minister synes